

אירוויזיון, ממשלה, כדורגל, בקבוקים, לפידים, קארינט

ישראל הפסידה בתחרות האירוויזיון, הבטלנות אינה משתלמת, המשבר הממשלתי התנהל בצל-תיים (ראה להלן), ישראל ניצחה במישחק-כדורגל נגד ליברפול הבריטית, בצרפת נפתח מישפטו של קלאוס בארכי, רביהטבחיים של ליוון, בקלקיליה נזרקו בקבוקי-בערה, הוטל עוצר, נזרק עוד בקבוק, הוטל עוצר, מישפט דימאניוק נמשך, שלום עכשיו צעד, גוש-אמונים צעד, המישטרה הפרידה, הקאבינט התכנס, דן ורחה, שבוע ראשון של השנה ה-40 של מדינת-ישראל.

מדיניות

בין פרס לחוסיין

האם זוהי מהומה על לא מאומה? פרס מבקש להרחיב שלא, וכל העולם עוזר לו

שתי המפלגות הגדולות היסטוריות הכי נחוש היה שימרון פרס, הוא לי-חם על חייו הפוליטיים, על מקומו ב-היסטוריה, הוא גייס את ממשלות העיר-לס במיבצע מיוחדים, והגיע להישגים גיבש משימות, למראית-עין, היה יצחק שמיר נחוש כמוהו, הוא התנגד לחלר-טיו לפועלתו של פרס.

זה היה מוכרח להוביל לבחירות מוקדמות, אולם בשכתי המפלגות היו כוחות גדולים שהתנגדו לבחירות, ליצחק רבין לא היה כל עניין ב-בחירות, שייבצרו את מקומו של פרס כמנהיג-המפלגה לכה שנים טובות, אם יצבח בבחירות, אם לאו.

לאריאל שרון ולדודי לוי לא היה עניין בבחירות שבהן יופיע שמיר שוב כמנהיג-הליכוד, בייחוד אם יצבח או ישמור על תיקו, הכל היה תלוי באמינות יוזמתו של פרס לכינוס ועידה בינלאומית, היא היתה אפופה יריעות סותרות, וכל צד יכול היה לטעון בשבועי כי היריעות מאוששות את עמדתו שלו, כיצד נראה רעיון הוועידה כרגע זה, לאור גישת הצדדים?

סיכום ביניים: ירדן החזיקה בידה מפתח חד-שוכ, השבוע נמסר כי הצליחה לגבש עמדה משותפת ירדנית-מצרית-סעודית, שנועדה לשלב את אשף במישל-חת משותפת (ירדנית-פלסטינית-כל-ערבית?), אך לא לאפשר לאשף-הופ-עה במישלחת עצמאית לוועידה.

באותה השעה נודע כי התגבשה הס-כמה ירדנית-סורית, שגם היא נועדה לפתור את בעיית-אשף, הרעיון: אשף יוזמן לוועידה, על בסיס ההחלטה 242, אשף שולח אותה, אם יסרב אשף-לבוא על בסיס זה, תתחיל הוועידה בלעדיו, אך הדלת תישאר פתוחה לפ-ניו, ובכל שלב יוכל אשף להחליט להצטרף לוועידה.

התיקווה: אשף יסרב להשתתף, וכך יתאפשר לממשלת-ישראל לבוא לור-עידה בהיעדר אשף.

עידה ירדנית-מצרית עצמה עשתה גם היא צעד כדי להקל על ישראל, היא הסכימה לכך שהוועידה לא תוכל, לכ-פות" פיתרונות או לשלול פיתרונות, המשאומן הממשי יהיה בין הצדדים עצמם, אולם מוסקוה אינה מסכימה לשמש רק כ-מיטריה, ולבוא לוועידה שתתפור אחרי הפתיחה, כפי שמבקש פרס.

הרעיון הסובייטי: הוועידה כולה תטפל בבעיות הכלליות של המרחב, ואילו היחסים בין הצדדים יידונו במשאומן ישיר ביניים, במיסגרת-וועידה, לטובת הרעיון מוכנה מוסקוה, כ-נראה, לשפר את יחסיה עם ישראל ול-

המלך אינו בהישג יד. הוא עכשיו עם פרס!

נס לארצות-הברית, לפי שעה) בת-קופה שבה הגילויים בפרשת-אי-ראן הם יומיומיים ומשמעותיים, היא מיקרית, ונקבעה לפני זמן רב.

ביום השישי בלילה סעדנו, הא-שוגי ואני, במיסעדה סינית יוק-רתית בפאריס, האשוגי היה לבוש בהידור ומנומס-עוקצני תמיד, אולם המתח אחרי חקירה מתישה בתי-יומיים, וסיבות מיסתוריות א-חרות, ניכר בו היטב.

הוא שלח האם גם בישראל מת-פרסמות ידיעות על מצבו הכלכלי הקשה, משתבתי בחיוב, הגיב ב-ביטול והסביר לי שעיקול אחד מ-מלונותיו (מכרסם על-כך לפני כמה ימים) אינו אלא תרגיל כלכלי מב-ריק, וכדומה.

בעיקר כאב את הפירוסימים על "היותו בוגד" בסעודיה גם בעיני ה-מלך בהא-הידיעה, הרי המלך היה אורח שלי באירופה, ואנו משוח-חים בסלפון? (אינבראהים, עוזרו במונקו, הסביר לי שהאירוח אינו נחשב, על-פי המושגים המקובלים עליהם, כחברות, היום אתה אורח שלי, מחר אתה נוסע.)

בעוד אנו משוחחים על מאהד, מלך סעודיה, נכנס טוני, נהנו של האשוגי למסעדה ולחש בדראמא-תיות דבר-מה באוזן של הבוס, המלך! הודיע לי האשוגי, המלך בטלפון?

המלך! אכן היה על הקו, נשמע רציני ועיניו ביותר וקוצר בדבריו, "בדרך-כלל" סיפר לי האשוגי בד-אגה מהולה בגאווה, הוא אומר לי: הני, מה נשמע, מתבדח, הפעם הוא לא דיבר כרגיל, משהו קרה, יש כנראה בעיות, נראה מחר.

למחרת התכוון לחזות בבעיות במו-עיניו בסעודיה, הוא רוצה אותי שם ב-6 בערב! אם הוא רוצה - הוא יקבל!

בסופו של דבר קיבל המלך את האשוגי באיחור, שכן ב-6 בערב עדיין שהה עימי האשוגי בפאריס.

מותש; ואף כי ניסה להסתיר זאת - מוטרד, הוא סיפר בגאווה כיצד סידר את החוקרים: הם רצו לעשות הפ-סקת-צהריים, היו עייפים לא-פ-חות ממני, הסברתי להם שזהו חו-דש הרמאדאן, ושאיני צם במשך היום, אולם אם הם רעבים או עיי-פים - שירגישו חופשיים... מובן שהם סירבו להצעת, אני צם בחו-דש הרמאדאן! מה פיתאוס!

השבוע שעבר עמד בסימן פר-שת-איראן עבור האשוגי, הוא הוז-מן לתת הרצאה בוונציה, במיסגרת-כינוס של נשיאים צעירים של חב-רות וגופים מרחבי ארצות-הברית, לכינוס הוזמן מרצה נוסף ששמו כ-רוך בפרשה האיראנית - מייקל ל-דין, הפרופסור שכיוון כיועץ במו-עצה לכיסחון לאומי, הנחשב כאבי החלק הישראלי בפרשה המסוב-כת.

השניים - האשוגי ולדין - נפ-גשו רק פעמיים בעבר, ולא דווקא בהקשר העסקות האיראניות-אמ-ריקאיות-ישראליות, בוונציה, ב-ש-בוע שעבר, דווקא שמהו לפגוש זה בזה, האשוגי הציע לדין יראיין אותו באורח יסודי: היכן נולד, הי-כן גדל וכיו"ב, לדין נענה לאתגר, ואיפשר לאשוגי לספר בהרחבה ובהנאה את כל קורות חייו.

אחר-כך עמדו השניים עם גיבור של פרשה מפורסמת אחרת: ווטר-גייט (שעל שמה מכונה הפרשה ה-איראנית בארצות-הברית, איראני-גייט) - בוב הולצמן, מי שהיה עוז-רו של הנשיא ריצ'רד ניקסון, הוא נשאל רבות על תקופת כהונתו ב-בית-הלבן ולהבדיל - על תקופת מאסרו בעקבות פרשת-וטר-גייט, האשוגי ולדין ודאי התעניינו גם בתקופה השנייה, הרגעת את הא-שוגי שהולצמן ודאי הרוויח סכו-מי-כסף ניכרים מתקופה זו - ספ-ריס, הרצאות, ראיונות...

מאוד התקשיתי להאמין - אם כי רציתי בכך - שחקירה סודית בתי-יומיים בשגרירות אמריקאית (ביאלקין יעץ לאשוגי שלא להיכ-

המלך חוסיין ושר-החוץ שימ-עון פרס נמשו היום! כך סיפר לי ביום השבת בערב המיליארדר ה-סעודי עדנאן חאשוגי, אחרי הכ-חשתו של חוסיין ותשובותיו המת-חמקות-מזמינות של פרס, נמשו בין של המדינות, במיפרץ-אילת, כיצד נודע דבר הפגישה לחא-שוגי עוד בטרם הסתיימה!

הנה הסיפור! ימים קשים עוברים על מי שמ-כונה האיש העשיר ביותר בעולם, ושאינו חוסך כסף או כל מאמץ-ראוותני לשמור על הכינוי הזהר, נוסף על הפרסומים היומיומיים-כמעט על קשיו הכלכליים, יש פ-רשת הנשק האיראני, שאינה יו-רדת מסדר-הייום הבינלאומי, בפ-רט האמריקאי.

חאשוגי ואני קבענו נגישה ליום החמישי במונטה-קרלו, כמה שעות לפני שיצאתי מישראל, טילפן אליי בבהלה ממישרדו, הצ"ף: האם תוכלי להגיע לפאריס, במקום ל-מונקו? בפאריס ניסה חאשוגי ל-השמע נון-שלאנטי, כשהסביר: חוקרים אותי בשגרירות האמרי-קאית, בכלל שכחתי מזה, כשק-בענו פגישה...

על המישפט, בכלל שכחתי מ-זה... חזר שוב ושוב, משאלתי את השאלה המתב-קשת: האם התישאול האינטסיבי הוא מועל-יוצא של חקירת הגנרל בדימוס ריצ'רד סיקורד בארצות-הברית, ניסה חאשוגי להפחית מ-חשיבות העניין, זה נקבע מזמן, כל-כך מזמן, ועד כדי-כך לא ח-שוב, אמר, עד ששכחתי מזה...

עד כדי כך לא חשב, כשהתיש-אול נערך במשך יומיים, כעשר ש-עות בכל יום, לשם-כך הגיע צוות מיוחד מארצות-הברית, גם קנת ביאלקין, פרקליטו היהודי של חא-שוגי, שלח למאריס אדס ממשל רדו, (חאשוגי: איני זוכר את ש-מו!)

בתום התישאול נראה חאשוגי

האשוגי הודעה טלפונית

הוא הגיע לסעודיה בשעות-הלילה המאוחרות: הוא התלבט אם ניתן לקחת או-תו לביקור שם, ולבסוף החליט ש-זה מסוכן מדי.

אחר-כך התחיל להתעניין בעי-רנות, האם להרכיבי יהיו בחירות בישראל בקרוב, ואם כן, איזו מיפ-לגה תנצח, ואילו אישים יתפסו את השילטון, (שרון! רק אריק שרון יוכל להביא שלום לאזור! את מע-ריכה שהוא לא יהיה בעמדה כזו של השפעה! אז לא יהיה שלום בק-רוב!)

הוא הביע דיעות על משה ארנס (אוף, אני יודע מי זה, זה שהיה השגריר שלכם בארצות-הברית, איש מסוכן, לא נחמד, הוא כן נח-מד! התרשמתי אחרת!) יצחק ר-גין (הייתי רוצה להכיר אותך, הוא נראה לי איש מעניין, בעל הבנה,") סיפר לי רכילות עסיסית על שימ-עון פרס, אך בעיקר שמע, האם צ-בר מידע טרי עבור המלך, למחרת היום?

לגבי השלום, סיפר לי שבקרוב חבריו (כולם חברים שלי: מועמר קאדאפי, המלך חוסיין, המלך ש-לי) קיימת אכזבה גדולה מפיספוס הסיכוי שהיה באחרונה.

ביקשתי להתעדכן יותר, וסי-כמנו שנטלפן למחרת למלך חו-סיין, האשוגי, ניתן היה להבין מד-בריו, אף תיכנן לעבור דרך ירדן בתחילת השבוע.

לכן הופתע, למחרת, בשבת, כא-שר חיפש את חוסיין ונאמר לו ש-המלך אינו בהישג-יד עכשיו, הוא נמש בים-האדום בשעות אלה מ-פגש פרס!

האם גם למנהיגי הליכוד המדב-רים כה הרבה על היחסים פרס-חוסיין, הגיע מידע דומה לזה שה-גיע אליי ביום-השבת?

דפנה ברק

כזה עתה, מה גם שאינו בטוח בתוצאות, וההנחה הרווחת היא כי בתום הבחירות עלולה המדינה לעמוד בדיקו-כאותו המצב שבו היא עומדת עתה: תיקו.

הכנסת
היום הראשון

הישיבה הראשונה של מושב הכנסת היתה

מחזה עגום מעולם לא היה עוד ביזיון כזה, נרמה כי הכנסת הגיעה לנקודת-שפל חדשה, כיום הראשון של מושב-החורף, נאלץ יו"ר-הישיבה לנעול אותה, מפני שהמליאה היתה ריקה, כל הנואמים שנרשמו לריון - נעדרו.

היתה זאת הבעת אי-אמון של חברי הכנסת בעצם חשיבותה של הכנסת, כי עידן של אחרות-לאומית, גם בשעת משבר, לא היה לכנסת מה לעשות, תפי-קוד הכנסת עבר לירי מליאת-הימם שלה, שהפכה מעין כנסת-זוטא, תפקיד הממשלה עבר לירי הקאבינט, על עשרת חבריו.

חבריה-כנסת עצמם העדיפו להש-קיע את מירצם בכלייה-תיקשורת, על-ידי השמעת השמצות הרדיויות, לשם השגת פירוטם.

סירובה המוחלט לנהל משאומתן ישיר עם ישראל, קול ירידה-אראמוני נשמע השבוע ב-ישראל: אנור אל-חטיב, המושל האח-רון של ירושלים מטעם חוסיין, השמיע השבוע בטלוויזיה הישראלית דברים חריפים, הוא הביע אי-אמון גמור בפרס ובתחבולותיו, התייחס בניטול גמור לאבא אבן, ומתח ביקורת חריפה גם על אשף.

ישו: תיקו? למרות אווירת-זה-משכן המטופחת עליידי כלייה-תיקי שורת כדי ליצור מימד של דרמאטיות, התחזקה הקרב יודעי-דבר בצמרת ה-מיפלגות הרגשה שלא יהיו בחירות, המצגת הסכרי מן המשבר-זוטא: הח-לטה סתמית של הקאבינט, שתקבע כי אין עדיין די נתונים לקבלת החלטה, ותשניח לשימרון פרס להמשיך במא-מציו לאיסוף הנתונים אשר יאפשרו החלטה.

ברגע הנכון באה תיזכורת מכריי-טניה, מרגרט תאצ'ר פיזרה את הפר-למנט והחליטה על בחירות מוקדמות, שנה לפני המועד, בכריטינה תימשך מערכת-הבחירות שלושה שבועות כל-בד.

אולם בארץ מערכת-הבחירות היא תמיד עניין ממושך, מר ויקר יותר, פרט לשימרון פרס ולמקורביו, לא נראה שיש למישהו חשק רב להסתבך

רחה, כמעט מקיר אל קיר, שאסור לה-כיר בהחלטה זו, אלא אם תתקן ותכ-לול הכרה בוכות הפלסטינים להגדרת עצמית, לא ברור אם יצליח ערפאת לשכנע את חבריו ויריביו באשף שכ-דאי לוותר על עמדה עקרונית זו למען המטרה המוחלטת.

הכל מתמרנים, על רקע זה מ-תמרנים עתה כל הצדדים, בריית-המועצות לחצים שקטים על בנייה-סותה במרחב, ובעיקר על סוריה ואשף, כדי לקדם את רעיון הוועידה.

ארצות-הברית שולחת שר-ריס ושקולת מסעדי-לוגים של שררה-חוז ג'ורג' סולץ, הרוגל ברעיון זה יותר מאשר עמיתיו, תוך כדי מש-מיעה ארצות-הברית קולות שנועדו ל-סייע בידי פרס.

פרס והוסיין מקיימים ביניים מגעים סודיים אך הרוקים, כדי שירדן תשמיע גם היא קולות אשר יסייעו לפרס נגד הליכוד, המלך מעוניין לחסום את הליכוד, בעיקר בגלל פחדו מפני איראל שרון וחבריו, העלולים כאחד הימים לתקוף את ירדן ו/או להביא לגירוש המוני פלסטינים מן הגדה המערבית לירדן.

אולם ירדן צריכה גם לשמור על קשריה עם שכנותיה, ובעיקר עם סור-יה, מכאן ההודעות הבאות מעמאן, על

אפשר הגירה מסוימת ליהודים, ארצות-הברית נגרות, כמ-עט בעלי-כורחה, לתמיכה ברעיון הור-עידה, אין לה שום עניין לפתוח את דלת המרחב לפני ברית-המועצות, אר-לם וושינגטון רוצה לעזור לפרס נגד שמיר, והיא נגרת אחרי בנות-החסות הערביות שלה במרחב - מצריים, יר-דן וסעודיה.

מצבו של רונלד רגן, שמעמדו נחלש והולך, מחייב אף הוא יוזמה כל-שהי, שתעניק לנשיא הילה של פעמי-לות והישג בינלאומי.

אשף רוצה בוועידה, ורוצה ל-השתתף בה, במישלחת עצמאית או כי מישלחת כל-ערבית, אולם יש לו קושי לגבי התנאים המוצבים לו, אין אשף מתנגד להפסקת המאבק המזוין בימי הוועידה, למעשה כבר הסכימו כל פ-גי אשף להצהרת קאהיר" - להצהרתו של יאסר ערפאת נגד פער-לות-טרור מחוז לגבולות, הארץ הכביר שהי, תוך אישור המאבק המזוין בימי ראל ובשטחים הכבושים, לא יהיה לערפאת קושי רב בשיכנוע עמיתיו שכדאי להפסיק גם את הפיגועים בארץ במשך תקופת הוועידה.

הבעיה האמתית היא ההחלטה 242, שאינה מכריה בקיום העם הפלסטיני, בעיני הפלסטינים, החליטה זו הפכה ל-סמל של השפלה וכניעה, יש קונסנוס